

του πλανήτη μας φίδι που κουλουριαζεται, ωσπου στο τέλος θα σκάσει. Μπο-
 ραίμε ακόμα να μιλάμε με το φίδι μας; Τα δόντια καρφωμένα στο ξύλο αρ-
 χίζουν να μαυρίζουν. Λαιμαργα παραδοχω την υλική εικόνα του Θεού.
 Βγαίνω στο περιβολι και μετρώ το χώμα, την υστερία μου μετρώ, τούρτου-
 ρίζω και βήχω. Ο αερας να φυσά μ' αρέσει μετά τη συνουσία. Εγκαταλείπω
 την ομορφιά όχι όμως και την αρμονία. Πουροχτικιασμά.

Σημ.: Τα γαλλικά στο κείμενο είναι στίχοι του Ρεμπώ.

Άγγελος Ρηγοπούλος

Ο άνθρωπος δεν είναι

πουλί

αγαλμία

ηλεκτραδίο

χρονομετρο

σημεία

Ο άνθρωπος δεν είναι

σπαθί

ιστός

θάρκα

κρεας

ονειρο

κρασί

Γι' αυτό και τα νέα παιδιά

θα σκίζουνε τους ουρανούς
 καβάλα σε γιγαντιαία εντόμα

θανεθαίνουνε καλίκουτσα
 στους ανδριάντες των μεγάλων ανδρών

θα ριγούνε στο αγγίγμα
 του νεού φεγγαριού

θα φηκούνε τα ρολογια τους
 να βουλιαζουνε στους βυθούς

θα παρελάνουνε σημειωτο
 στις μεγάλες επετείους

Γι' αυτό και τα νέα παιδιά

θα παίζουνε συνεχεια
 τους κλεφτες κι αστυνομους

θα πετροβολανε μανιασμενα
 τις αραχνες

θα κανουνε ερωτα
 με τη θαλασσα

θα βγαινουνε ανεγγιχτα
 μες απ τις κρεατομηχανες

θα κοιμουνται ολογυμνα
 κατω απ ταστρα

θα μεθουνε κοιταζοντας
 καταματα τις κοπελες

Ο άνθρωπος είναι